

[Lilli Gyldenkilde]

af det, når sådan noget bliver slynget ud, for det er jo noget, man kan bruge, og som bliver brugt mod hinanden ude på møderne i forsamlingshusene. Jeg bliver i hvert fald beskæmmet over, at det er nødvendigt at sige den slags ting, og jeg har altid en fornemmelse af, at det er, når man er ved at løbe tør for argumenter, man må bruge den slags.

Præcis den samme holdning har jeg over for, at hr. Jens Peter Jensen nu tager ordet på dette sene tidspunkt og begynder at snakke om det nordiske samarbejde og om det, som fru Margrete Auken fik sagt om vind i en hornlygte. Jeg skal bare gøre hr. Jens Peter Jensen opmærksom på, at horn er et andet udtryk for næser, og det kunne da godt være, at man skulle til at lave en næseproduktion i Nordisk Råd-regie eller på nordisk plan, for der er noget, der tyder på, at der kan blive brug for mange herhjemme.

Ministeren for nordiske anliggender (Chr. Christensen):

Jeg skal gøre enkelte bemærkninger til ordførerne, men først vil jeg udtrykke min glæde over den fornemmelse, man får, når man hører en sådan debat, for trods uenighed på forskellige punkter afslører den en meget stor og meget realistisk forståelse for det nordiske samarbejde, specielt hos dem, der har haft glæden af at deltage i det praktiske nordiske samarbejde.

Det er taget til efterretning, at fru Margrete Auken ikke kan takke for mit svar, men jeg vil sige til hende, at jeg er meget enig i den tankegang, at de nordiske lande ikke skal lukke sig inde, og jeg vil gerne sige, at det gør de sandelig heller ikke. Det tyder de aktiviteter, der i øjeblikket foregår i Nordisk Råd, bl.a. dem, der er antydnet i handlingsplanen, heller ikke på. Vi har projekteksport, vi har udlandssamarbejde, ja, vi har samarbejde på mange forskellige punkter. Vi skal sætte ind med uddannelse først og fremmest, det er rigtigt, men også det tager planen netop fat på, også arbejdsmarkedsuddannelserne.

Hvor er miljøplanerne henne? De blev efterlyst fra forskellig side, og fru Dorte Bennedsen var inde på, om vi overhovedet har været med til at udforme denne handlingsplan. Som jeg sagde i mit første indlæg, har miljøspørgsmålene spillet en stor rolle i det

nordiske samarbejde, og noget af baggrunden for de mange initiativer, der er taget, er, at der ikke er så meget om dem i den egentlige handlingsplan.

Jeg har før nævnt fra denne talerstol, men vil nævne igen specielt det, som fru Margrete Auken var inde på: skovbruget og forsøringsproblematikken. Hele kampen mod forsuren i Europa startede med enighed i Nordisk Ministerråd om en nedskæring af forsuren med 30 pct. Herfra fortsatte den til Canada, hvorefter 10 lande var med, og videre til andre OECD-lande, så vi nu er oppe på det dobbelte. Arbejdet i EF går også stærkt. På adskillige områder er man meget langt fremme i miljøspørgsmål – jeg tænker her bl.a. på spørgsmålet om svovlfri benzin – men jeg vil da gerne sige til fru Dorte Bennedsen, at jeg nok skal være meget opmærksom på, at vi i miljøministerkredsen også får konkretiseret nogle af de planer, som fru Dorte Bennedsen var inde på.

Jeg er meget enig i de tanker, der ligger i det dagsordensforslag, som fru Margrete Auken har fremsat, men det er jo næsten ting, som er en selvfølge. Det er og skal være det nordiske samarbejdes lille tabel; derfor er jeg ikke uenig i dagsordenens indhold, men den har nogle mangler, og dem må vi tage med i den dagsorden, der nu er foreslået af hr. Anker Jørgensen, som jeg for øvrigt vil takke for et meget konstruktivt og positivt indlæg, der ikke bare handlede om det nuværende samarbejde, men også indeholdt den skuen fremad i samarbejdet, som er nødvendig.

Ønskesedlen om, hvad der skulle have været med, har jeg noteret. Der blev nævnt forskellige ting, og det er rigtigt, at begrænsningens kunst har afstedkommet noget i retning af en barbering. Jeg er enig i, at en løsning ligger i større forståelse ikke alene for det nordiske økonomiske samarbejde, men også for partisamarbejdet. Den principielle holdning og den linje, der er lagt, er baggrunden for socialdemokratiets tilslutning, og det er et godt grundlag at gå videre i samarbejdet på.

Fru Karen Thure Hansen var inde på de tekniske handelshindringer, som skal fjernes, og når man går ind i planen, vil man netop se, hvordan man fra dansk side har taget fat på det. Derfor må jeg sige, at Danmark behøver ikke at slå blikket ned, når det drejer sig om at udvide det økonomiske samarbejde mellem de nordiske lande. Vore initiativer på